

ЗНАЙДИ СЕБЕ

СВОИХ ДРУЗЕЙ НЕ ПРОМЕНЯЮ

Юлия Зубарева

Давят стены на меня,
Не могу сидеть полдня.
Даже в школе каждый день
Перевернут набекрень.
Не хватает кислорода
От избытка здесь народа.
Мне бы прыгать и скакать,
Да на улице гулять.
Сто друзей имею я,
Для меня они- семья.
Летом вечер напролет
Друг со мною проведет.
Время не идет, летит,
Вот уж бабушка кричит
И меня зовет домой-
Срок гулять проходит мой.
Всех дороже для меня
Это улица моя.
Тут и жмурки, и скакалки,
Волейбол, футбол, гадалки.
На скамеечке сидим,
В небо звездное глядим.
Здесь всем возраст нипочем,
Главное- друзей плечо.
Одноклассники не спят,
За компьютером сидят.
Я же лучше погуляю

И друзей не променяю.

ЛЮБЛЮ ПИСАТИ

Людмила Черкасова

Я люблю писати твори
І ліричні, і казкові,
Про тварин і про людей.
Тож працюю день у день.

Люблю фантастику писати,
Тут починають мрії оживати.
Про нинішнє пишу життя
І про любов, і про буття.

Ось тут перемогло добро,
Буває, верх бере і зло.
І знов думки у голові роями,
Щоб був кінець хороший в драмі.

Я пробую писати й вірші,
Складаю від усіх не гірше.
У світі ж бо багато ще того,
Про що не згадував ніхто.

Філологом я дуже хочу стати,
Щоб з лірою зв'язки тримати.
Найкраще заняття тепер одне-
Писати твори. Хоббі це моє.

ТАНЕЦ-КОРОЛЬ

Валерия Овчаренко

Я с детства люблю танцевать,
Кружиться опять и опять.
Забыв все проблемы на свете,
Вальсировать с кем-то в дуэте.
И, погружаясь в танец с головой,
Я проникаю в мир совсем иной.
Здесь- красота и жить тут интересно,
Здесь все сверкает, здесь чудесно.
И в этом мире все наоборот:
Тут не слова, а музыка живет.
Она хозяйка здесь и королева,
Командует направо иналево.
А рядом с ней всегда один герой-
Красавец-танец, он ее король!

Я- СПЛОШНОЙ ТАЛАНТ

Елена Острогляд

А я-сплошной талант-куда ни посмотри:
Живет артистка у меня внутри.
Пою, танцую, сочиняю,
На сцене с удовольствием играю,
Стихи читать могу. И так умело,
Что даже похваюсь я этим смело.
Эмоций- море, даже через край.
Бывает, хоть и вовсе отбавляй.
Но я такая. Этим и горжусь,
Поэтому друзьям всегда я пригожусь.
На празднике и в классе, и на елке-
Везде услышишь голосок мой звонкий.
Но больше я люблю, конечно, петь.
Без песен в жизни можно заболеть.
Пою и в карооке, джаз и рок,
Беру высокий в нотах я порог.
И буду что-угодно исполнять,
Лишь бы артисткой хоть когда-то стать!

СВІТ ЗАХОПЛЕНЬ

Дар'я Стасова

У кожної людини в світі
Є справа, мила для душі:
Хтось вправно пише десь картини,
Хтось віддає себе красі.

Отой-зібрав думки докупи-
Складає вірші уночі,
Цей, зціпивши міцніше зуби,
Прославивсь, планку беручи.

Для мене світ цей- таємниця
Із безліччю можливостей для всіх,
Це сподівань і справ крамниця,
Улюблених захоплень та утіх.

Я не знайшла себе в конкретній справі.
Роблю усе, що треба, залюбки:
Люблю навчатися я, справді вдало,
Щоб заздрили дорослі й малюки.

На піаніно можу і співаю,
Читаю вірші, трішечки пишу.
Як треба, то на сцені граю,
І знову до занять у клас спішу.

Гадаю, треба все уміти:

Навчатись, мріять, танцювать,
Все наздогнати, все поспіти,
А також труднощі долать!
ТАНОК- ДАРУНОК ДОЛІ

Катерина Петренко

Для мене ТАНОК- це дарунок долі,
Це радість, щастя, крила золоті.
Хто не танцює, той живе поволі,
Без нових злетів усвоїм житті.

ТАНОК- то перемога, то емоцій море,
Здоров'я тілу, вправи для душі.
І падають тобі в долоні зорі,
Якщо не зраджуєш своїй меті.

Світ почуттів і час натхнення,
Політ душі та каяття.
Я долі кланяюсь доземно
За кожен рух і сенс буття.

Любов оцю я пронесу крізь роки,
У серці іскоркою збережу.
За перші почуття, за перші кроки
«спасибі» ТАНЦЮ й МУЗИЦІ скажу.

ДИВОВИЖНА НАУКА

Дар'я Соболь

Є багато у світі наук

Про зірки, про моря, про погоду,

Та є поруч одна з-поміж них,

Що вивчає чарівність природи.

Ось БОТАНІКА з безліччю фактів

Відкриває рослин дивний світ.

Фотосинтез вивчаєм завзято

Та маленьких зернинок політ.

В ЗООЛОГІЇ все дуже дивно,

Та немає без неї життя.

Як жили динозаври раніше

Повідомить тепер нам вона.

Про ссавців і про риб та амебу

Розкриває загадки для нас,

Про птахів, що здіймаються в небо,

Всіх тварин розпізнати вже час.

АНАТОМІЯ дуже цікава,

Делікатна і вкрай непроста,

Бо пізнати усе про людину

Справа клопітна та нелегка.

БІОЛОГІЯ- світла наука,

Доберусь до її я скарбниць,
Протягну їй упевнено руку,
До природних торкнусь таємниць.
НАСТРОЕНЬЕ В КРАСКАХ

Алина Бабкина

Прогоню я скуку с кисточкой в руках,
Оживут цветами мысли на листках.
Краски на рисунок нанесу умело,
Настроенье этим подниму я смело.
Ярко все сегодня, солнечно и ясно.
Значит, день отличный, прожит не напрасно.
А темнее краски- был денек похуже,
Но придет весенний после зимней стужи.
Скучный свой рисунок положу подальше,
Чтобы жизнь сегодня показалась краше,
Чтобы яркость красок победила зло,
Было больше света, чтобы мне везло.
Позабуду вовсе темные цвета –
Пусть струится светом мир и доброта.

МУЗЫКА ТАНЦА

Виктория Кучма

Танец- это палитра эмоций и чувств.
Носками лиш пола легонько коснусь,
Все забываю тогда напролет,
А в сердце лишь музыка танца живет.

Это полет, в который нельзя не влюбиться-
ся.

И вместе со мной земля в этом танце
кружится.

Понятно тут все, без особах рассказов
и слов

И ты, словно птица, парить и кружиться
готов.

Эта к танцу любовь не на день, не на два.
Полет для души у меня- навсегда.
Желание двигаться манит и манит с собой.
И главная в жизни моей- впереди еще
роль!

МОЯ ЛЮБОВЬ – ГИТАРА

Анастасия Мартыненко

Струн перебор гитары звонкой
Тревожит сердце и пленит.
И эхом в сердце отзовется
Та музыка, которая звучит.

Мечтала с детства взять гитару в руки,
Пройтись по струнам, голову склонив,
Забывать про все, оставить скуку
И раствориться под душевный перелив.

Шесть струн, а ты – седьмая,
Настроенные на одну волну.
Царит меж нас идилия немая
И вместе мы творим мелодию одну.

Моя любовь – и песня, и гитара.
Мы неразлучны с ними навсегда.
А обе мы с ГИТАРОЙ – пара.
Я это увлечение не заброшу никогда.

КАК ЛЮБЛЮ Я ВЫШИВАТЬ

Анна Тыщенко

Как люблю я вышивать!
И при этом размышлять:
Что нашла я в тех голках,
Нитках, бусинках, тесемках?
Почему я вышиваю,
А не с гаджетом играю?
Свет в окошечко струится,
Нитка с бисером ложится.
И на чистую канву
Я рисунок накладу.
Все выходит бесподобно
И сов сем не старомодно.
Лучший отдых для меня-
Это вышивка моя.

КОМП'ЮТЕР – ДРУГ МЕНІ ТА БРАТ

Олександр Ложечка

Без Інтернету – не життя,
І пусто враз, і сумно,
Безглуздо тягнеться буття
Для юнаків розумних.
А як засвітиться екран,
Відразу все забуду
І ковзат' мишкою тоді
До півночі я буду.
Спочатку грою я займавсь:
То монстри, то воєнні.
Цим я в дитинстві переймавсь,
Тепер – друге натхнення.
Я можу змонтувати кліп,
Дизайном теж цікавлюсь,
Люблю дивитись аніме
І монтажем займаюсь.
Історії страшні люблю,
Захоплююсь, читаю,
А потім цілу ніч не сплю:
Від когось все втікаю.
Комп'ютер – друг мені та брат,

Це вільний час, навчання.
І добре, що у людства є
Таке тепер надбання.

МУЗЫКА – ДУША МОЯ

Елизавета Фесенко

За все берусь, что нравится, люблю:
Писать могу стихи, рассказы и пою,
И спортом занимаюсь также я,
Но переполнена другим душа моя.
Я – человек, который музыкой живет,
И сердце в песне то страдает, то поет.
А если не хватает сил и слов,
На помощь плеер мне прийти готов.
И проникаешь в музыку тогда,
Уходишь, растворяясь, навсегда.
В реальность не спешу и не хочу,
Тогда я замыкаюсь и молчу.
Вернет назад меня мелодия души,
Но разум возвращаться не спешит.
И снова в облаках летаю я,
А МУЗЫКА – и жизнь, и страсть моя.

ЖИВІ ФАРБИ

Аліна Капустіна

Розмальовки полюбила я давно.
Всі то мультики дивились, то кіно,
Я ж олівчик брала до руки
Та сідала я до книжки залюбки.

І щоб контури принцес не зіпсувати
Та щоб сукні їм красиво фарбувати,
Я так виводила і так старанно все робила,
Що новий вірус і хворобу підхопила.

Хоч з малюванням розпрощалась я,
Хвороба й зараз проявляється моя:
Беру тоді я фарби й олівці,
Деся аркуш вмить з'являється в руці.

І ось новий народжено типаж,
Казковий виникає персонаж.
То квітка у альбомі оживе,
Звірятко з'явиться якесь нове.

Люблю із Інтернету змалювать,

То нову розмальовку фарбувать.
І кольоровим стане вмить усе,
Бо творчість в світ красу несе.

ЧУДО – БІСЕР

Альона Єсауленко

Старша в мене є сестра,
Зветься Настею вона.
Руки має золоті
В свої роки молоді.

В неї справа клопітка,
Відбіркова, нелегка:
Настя з бісером працює,
Мов картини ним малює.

Я спочатку подивилась,
Згодом і сама навчилась.
Оживають під руками
Візерунки різні, гами.

Ось браслетик на руці,
Оберіг у гаманці,
І намисто, і сережки
До української мережки.

Нас не треба умовляти,
Щоб постійно працювати.
Залюбки жінки вдягають
Наші вироби. І мають

Задоволення від того

Рук плетіння чарівного.
Ми зсестрою теж радієм,
Горді тим, що з нею вмієм.

СИН КОМП'ЮТЕРНОГО ПРОСТОРУ Назар Решетняк

Мої захоплення прості і прозаїчні,
Для хлопця кожного звичайні та практичні.
Це – техніка: авто та мотоцикли –
До них ми ще з дитинства звикли.
Татусь навчив автівкою керувати,
На скутері дозволив всіх катати.
А коли б я не розважався в ІНТЕРНЕТІ,
Навчився б вже літати на ракеті.
Щоб взимку не бродити марно в шубі,
Зареєстрований в КОНТАКТІ та в ЮТУБІ,
Люблю на сайтті WELSA. com читати,
Про технології та відкриття нові пізнати.
Будую механізми я в MEINKRAFT –
Такий приносить це мені азарт!
Дивлюся «відоси» і люблю їх робить,
І кліпи, й презентації творить.
Сучасним тепер бути дуже просто, -
комп'ютерний бо зараз навкруг простір!

Я – МЕЛОМАН

Тинатин Войтенко

Слушать музыку люблю,
Под нее учусь и сплю.
Песни модные качаю,
Также рэп я обожаю.
И не нужен мне айфон,
Есть обычный телефон.
Чувствую себя нормально-
Телефон универсальный:
Вместо плеера он служит
И с новинками подружит.
Неразлучны я и он,
Мой родимый телефон.
И наушники в придачу
Паутиной наудачу.
Уши бедные мои,
Как все выдержать смогли?
Ежедневно, ежечасно
Прижилась на них пластмасса.
Но без музыки ни дня,

Это важно для меня.
Тех, кто песни обожает,
Меломаном называют.

СМАЧНЕ ЗАХОПЛЕННЯ

Костянтин Пронько

Осінньою порою, після зливи,
Збираємося тато, мама, я
І вирушаємо із кошиками вміло
Збирать гриби. Така моя сім'я.

Дідусь мене навчив їх відрізнити,
Де мухомор, поганка чи маслюк.
Щоб не нести аби чогось до хати,
Нехай він хоч великий, хоч малюк.

Ми консервуємо і сушимо багато,
Картоплю смажимо та варимо супи.
Та так усе виходить в нас завзято:
Які ж смачні назбирані гриби!

А ще – це відпочинок на природі,
Повітря свіже і хода пішком.
Увага мені стане у нагоді
І час в сім'ї, проведений разом.

ЖИТТЄВИЙ СЕНС

Аліна Третьяк

Життя без танцю важко уявити,
Не можу й дня без музики прожити.
Це вправні рухи і думки, і почуття,
Це відображення сучасного буття.
Це шанування звичаїв народних
І вправні рухи танців модних.
З дитинства люблю танцювати
І репетиції не звикла пропускати,
Бо танок – мій життєвий сенс,
А нові па – і перемога, і прогрес.
І рухи всі – це музика душі,
Такі чудові, хоч і не прості.
Захоплення танком – нелегкий труд
І хочеться встигати там і тут.
Всі перешкоди до мети треба здолати,
Бо мрію хореографом я стати.

ІГРОМАН

Денис Соболю

Ми – діти прогресивних технологій
Та електроніки новітньої сини
І різних відкриттів сучасних, нових, -
Багато користі в життя внесли вони.

Планшет і телефон, і G P S,
Комп'ютери й забави електронні.
І величезним кроком йде прогрес
Та фільми 8D вже стали модні.

Люблю у електронні ігри я пограти,
Змагатися з комп'ютером – не жарт.
То кіборгом, то астронавтом стати,
І фільми люблю я у смарт.

Із задоволенням потраплю в віртуальність,
Відчую себе іншим, головним,
Відразу забуваю про реальність,
Світ перетворюється, видається чарівним.

То я – водій шикарного авто,
То на ракеті мчу до іншої планети,
А ось я – воїн нашого АТО,
А там з артистом проспівав дуетом.

Я переконаний, що далі буде інше,
Можливості відкриються нові,

Якими скористаємося ліпше,
І жити цікавіше будем ми.

СІМЕЙНІ РОЗВАГИ

Анна Сотникова

Вечорами вся сім'я:
Сестра, батьки, а також я
Всі до столу підсідаєм
І журнал перегортаєм.
Не казки ми всі читаєм,
А кросворди тут шукаєм.
Мама олівець бере,
Маша теж не відстає-
Швидко гумку добуває
І помилки виправляє.
А якщо ми щось не зможем,
Інтернет нам допоможе.
Тут наш татко на підхваті.
Отакі ми всі завзяті!
Географію, природу
Повторити є нагода.
За питання я берусь,
Що не знаю, дізнаюсь.
Всі кросворди любляєм,
Часу марно ми не гаєм.
Це і користь, і розвага
І до ближнього повага.

Я – РИБОЛОВ

Дмитро Загацький

Вільного часу багато не маю,
Вдома родині весь час помагаю:
По господарству, дровець підрубую,
Про хвору бабусю частенько я дбаю.

А з'явиться якщо хвилинка вільна,
Для мене й друзів є розрада спільна.
Ми всі прямуємо до річки, і тоді –
Перед очима поплавок лиш на воді.

А якщо дві краснопірочки підряд,
З'являється наснага та азарт.

Сиджу тоді годинами я тут,
Аж доки рідні від води не заберуть.

Рибалити навчив мене татусь,
Тепер і сам з гачками розберусь,
Навчу ще й менших рибу підсікати,
Не треба тільки рота розкривати.

Рибалити люблю і взимку, й влітку,
Узявши вудку та для риби сітку.

На став, на річку біг би, йшов

І гордо вам скажу: «Я – РИБОЛОВ»

ЩО ПРИНОСИТЬ ЩАСТЯ

Аліна Малацковська

На питання, що я люблю,
Не вагаючись, завжди відповідаю:
Обожнюю і музику, й пісні,
Люблю їх слухати удень та уві сні.
Мені вони потрібні як життя,
Як Богові –людській каяття,
Як в спрагу –скляночка холодної води,
Як щастя кожному, без лиха та біди,
Як квіточці – хоч крапелька роси,
Як дівчині – лиш трішечки краси.
Сучасну я слухаю, також класичну,
На самоті, і удома, й публічно.
Можу під настрій собі підіграти,
Грою усім його також підняти.
Музика завжди у серці живе,
Щастя несе і щось нове дає.

Я – ЦЕ СПОРТ

Євгеній Гардадим

А мої уподобання –
Біг, футбол і всі змагання.
Волейболом хворий я –
Гра улюблена моя.

Ось працюють вправно ніжки
На спортивних на доріжках.
Стрімко я в пісок лечу
І кордони не топчу.

Стометрівку пробігаю,
Всіх однак переганяю,
А круги лише мелькають,
Рахувать не поспіваю.

Легко все мені дається,
Спорт навмисне піддається.
І тому щорік я маю
За досягнення медалі.

І не хочу зупинятись
Фізкультурою займатись.

Треба це щодня робити,
Рано щоб не заржавіти.

ДРУЖИТИ – ЦЕ ТАЛАНТ

Аліна Бондарчук

Дружити – це талант також.
І все життя своє впродовж
Надійні руки подруги чи друга
Підтримають, врятують від наруги.

Говорять, що подруг не обирають
Та ні за які кошти не придбають,
А подруга – це друге твоє я,
Моя частинка і моя сім'я.

Найбільше в мене зараз вподобання:
Із друзями моїми спілкування.
Ми весело проводимо свій час,
Його замало кожному із нас.

Ми можемо співати, танцювати,
Або ж і просто разом погуляти.
Ніколи не сумую серед них,
Веселих, щирих, іноді прямих.

Для мене друзі – головне в житті,
А поруч з ними дні щасливі й золоті.

І Богом даний дар дружити
Я намагатимусь ніколи не згубити.

НАЙКРАЩА ПОРА РОКУ

Михайло Дубовий

Найбільше літо я люблю,
Тоді що хочу, те й роблю.
Уроки в пору цю не треба вчити
І рано в школу не ходити.
Не треба куртку одягати,
Книжки за спиною тягати,
Запізнюватись на урок
Та напружати свій мізок.
І скільки хочеш, спи й гуляй,
А хочеш – в ігри довго грай.
Я ще оцим люблю займатись:
Ходить на річку і купатись.
До річки в нас рукою подати,-
Куди ж там довго вранці спати?
І кожен день побачить нас
Можна в воді, та ще й не раз.
Стрибаєм, плаваєм, пірнаєм,
Часу зазря ніхто не гає,
Бо літо швидко пролітає,
І на купання знов чекаєм.